

ALLES MAAKT GOD NIEUW

door

DR. H.F. KOHLBRÜGGE

DR. H.F. KOHLBRÜGGE

Hermann Friedrich Kohlbrügge werd in Amsterdam geboren op 15 augustus 1803. Al vroeg had hij de begeerte om predikant te worden, maar van studie kon voorlopig niets komen, omdat hij moest meewerken in de zeepziederij van zijn vader Hermann Gerhard Kohlbrügge. Zij behoorden tot de Hersteld Evangelisch Lutherse Gemeente.

Later doorliep hij vlot de Latijnse School en het Atheneum te Amsterdam, waarna hij aan de Universiteit aldaar theologie ging studeren en oosterse talen. In 1826 werd hij proponent en hulpprediker van de Hersteld Evangelisch Lutherse Gemeente in Amsterdam. De rechtzinnige meerderheid van de gemeente stemde hartelijk met zijn prediking in, maar de notabelen niet. Het leidde tot een conflict, waarna hij in 1827 werd afgezet.

Kort daarop vertrok Kohlbrügge naar Utrecht waar hij zijn theologische studie voortzette. Hij promoveerde in 1829 met lof tot doctor in de theologie, met een dissertatie over Psalm 45. In datzelfde jaar trouwde hij met Catharina Louisa Engelbert. Daardoor kwam hij nu in financieel gunstiger omstandigheden te verkeren. Hij bracht zijn tijd door met schriftonderzoek en met de bestudering van de geschriften van Luther, Calvijn en Olevianus. Zonder Luther te verloochenen kwam hij tot het inzicht van de juistheid van de gereformeerde leer. Zo groeide hij naar de overtuiging lid te willen worden van de Nederlandse Hervormde Kerk. Maar door zijn afzetting in de Hersteld Evangelisch Lutherse Gemeente weigerde het kerkbestuur hem als lidmaat toe te laten. Dit alles had zijn weerslag op zijn gezondheid, nog verergerd door het verlies van zijn vrouw in 1833. Op medisch advies maakte hij een Rijnreis. Hij kwam toen o.a. in Elberfeld, waar hij een opgewekt geestelijk leven aantrof en met open armen werd ontvangen. Maar ook daar werd hij niet tot het kerkelijke examen toegelaten.

Hij hertrouwde in 1834 te Utrecht met Urselina Philipina baronesse van Verschuer. Daar leefde hij als ambteloos burger. Op zondagen verklaarde hij de Schrift voor een kring die samenkwam in zijn huis. Ook publiceerde hij veel. Een beroep naar een afgescheiden gemeente wilde hij niet in overweging nemen, omdat hij de Afscheiding van 1834 scherp veroordeelde.

Teleurgesteld en in zijn gezondheid geknakt vertrok hij naar Duitsland, waar hij na enig omzwerven weer terecht kwam in Elberfeld. Uiteindelijk is hij daar in 1848 predikant geworden bij de Niederländisch-Reformierte Gemeinde.

De laatste levensjaren waren moeilijk, mede door het sterven van familieleden en vrienden. Na het overlijden van zijn vrouw in 1866 ging zijn gezondheidstoestand achteruit en verouderde hij sterk. Op 5 maart 1875 ontsliep Hermann Friedrich Kohlbrügge in Elberfeld.

(Zie de uitvoeriger biografie in preek 417, september 2005. Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 2, pg. 284-288, Kampen 1983)

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordige Nederlands. Het is een preek die gehouden werd te Elberfeld op zaterdagmorgen 1 januari 1848, aan het begin van een jaar, waarin revolutie ontbrandde in geheel Europa. Gezongen werden de psalmen 23:1,2 en 68:3, alsmede lied 82:3. In het Nederduits vertaald zag deze preek in

1848 het licht in de eerste uitgave der "Twaalf Twaalfallen Leerredenen" (Derde Twaalfstal, nr. 3).

-.-.-.-.-

ALLES MAAKT GOD NIEUW

door

DR. H.F. KOHLBRÜGGE

“En Die op de troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw. En Hij sprak tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Oméga, het Begin en het Einde. Ik zal de dorstige geven uit de fontein van het water des levens om niet. Die overwint, zal alles beërven; en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn”.

Openbaring 21:5-7

Wie het aangezicht van de Heere heeft gezocht, vindt al spoedig allerlei zoete troost en een schat van de dierbaarste beloften in het Woord des Heeren, als hij dat opslaat in zijn verlangen naar een antwoord en naar versterking van het hart. Nadat wij thans het aangezicht van de Heere tezamen hebben gezocht, willen wij nu ook Zijn Woord tezamen opslaan en zien, of dit Woord ook nu nog van troost spreekt tot allen die de Heere in waarheid en gerechtigheid aanhangen. Want wij zijn overgedragen in een nieuw jaar, en wat dit jaar brengen zal, weten wij mensen niet. Dat wij een belangrijke tijd tegemoet gaan, heb ik u, hoewel in bedekte termen, in menig avonduur voorgehouden. Het is duidelijk dat het de tijd en het uur van de macht der duisternis is, dat de ongerechtigheid de overhand heeft genomen, dat de liefde van velen verkoeld is en dat alle banden losgemaakt worden. De heidenen woeden en al de volken zijn vergaderd tegen de Heere en Zijn Gezalfde. Iedere dag is een nieuwe dag van vooruitgang, van vooruitgang naar de hel, en de tijd is niet meer ver, dat het geroep algemeen zal zijn: ‘Bergen, valt op ons, en heuvelen, bedekt ons voor het aangezicht van Hem, Die op de troon zit, en voor de toorn des Lams.’ Het Woord dat ook nu nog de totale vernietiging van alle levensverbanden tegenhoudt, zal ten slotte echter de overwinning wegdragen. Met dat Woord zullen zij door alles heen de overwinning behalen, die hun toevlucht genomen hebben tot het Woord en in het Woord gebleven zijn.

Mijn geliefden, omdat wij hier nu tezamen zijn om onze toevlucht tot het Woord te nemen voor het jaar dat wij ingegaan zijn, laten we daarom luisteren naar wat het Woord tegen ons zegt. De woorden die wij uit de Openbaring van Johannes gelezen hebben, zijn woorden van onze Heere God. Het zijn niet slechts woorden op papier, maar levende woorden. Ze gelden in de hemel, op de aarde en in de hel. In de hemel, want wij kunnen erop vertrouwen dat God het gedaan heeft, doet en doen zal, zodat wij om de vervulling ervan mogen aanhouden in het gebed. Op de aarde, omdat wij in dit aardse leven er een wezenlijke troost van genieten. In de hel, omdat de hel voor zulke woorden moet verstommen.

De Heere heeft ze aan Zijn dienstknecht en geliefde Johannes meegedeeld voor Zijn gemeente van alle tijden. Zij zijn eeuwig vers en even nieuw voor ieder die troost nodig heeft als het jaar nieuw is, dat wij zijn ingegaan. Laten deze woorden een staf in onze hand mogen zijn, dan zullen wij ook het jaar 1848 wel doorkomen.

Zulke woorden hebben wij nodig, opdat wij voor de wereld bewaard worden die in het boze ligt. Wij hebben ze nodig in al de strijd die wij tot het einde te strijden hebben. Wij hebben ze bovenal nodig als troost tegen de zonde, die in ons woont, tot versterking van het geloof tegen de gehele macht der duisternis, die alles verslindt wat zij maar onder haar bereik kan krijgen.

In deze woorden van God zijn waarheden uitgesproken, die ook werkelijk waar worden in het leven van hen die geloven. Een schat van beloften ligt erin voor ons open, waaruit wij maar mogen nemen zoveel wij willen, opdat wij geen gebrek hebben aan enig goed.

Omdat wij het nieuwe jaar met God begonnen zijn, breng ik deze woorden tot u, mijn geliefde gemeente, waar dit Zijn eigen woorden zijn tot Zijn gemeente, Zijn troost voor u, Zijn toezeggingen aan u. Wilt u ze als zodanig ontvangen, ze bewaren en ermee bezig zijn in uw hart?

Wij zijn gewoon elkaar *een gelukkig nieuwjaar* toe te wensen; daarom wens ik u ook een gelukkig nieuwjaar. Ik wens voor u en mij een jaar van nieuwe rijke genade, een jaar van de volle troost uit de hoogte, van de volle maat van de Heilige Geest; een jaar, rijk aan ervaring van wonderen van Gods trouw.

Mijn wens van de Heere aan u, mijn geliefden, is een zevenvoudige. Ze luidt als volgt:

1. Omdat u als antwoord op ons gebed de woorden hebt vernomen *'En Die op de troon zat, zeide'*, daarom is het de wens van mijn hart tot u, dat u gedurende dit hele jaar van de Heere mag ondervinden en geloven dat er daarboven Eén is, Die op de troon zit.

Daarin ligt een machtige troost voor de gemeente, een machtige troost voor een ieder van ons, die de vrijheid liefheeft waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt. Wanneer wij in de benauwdheid van het hart moeten klagen: 'Ach, Heere, er heersen wel andere heren over ons!', en wij dan indachtig worden, dat er Eén op de troon zit, dan zullen wij bij dat alles getroost zeggen: 'Maar wij gedenken toch alleen Uw Naam.' *Heere Zebaoth, Heere der heerscharen* is de Naam van Hem, Die daarboven op de troon zit.

Alle machten van de hel, van de dood en van het verderf maken zich voortdurend op om Hem van de troon te werpen, zichzelf erop te zetten, en in hun dwingelandij en euvelmoed de arme en weerloze schapen van Christus schrik aan te jagen, opdat ze hun Herder en Zijn stal zouden verlaten. Dan willen zij de schapen, na ze te hebben verstrooid, ombrengen en zich met hun bloed verzadigen. Maar Hij Die op de troon zit, zal daarop wel blijven zitten. Hij zit op Zijn troon ten goede van Zijn hulpbehoevend volk. Hij zal alle raadslagen van de hel verstoren en teniet doen, en alle dingen zó besturen dat alles wat er gebeurt, tot zaligheid moet dienen van hen die hun klederen wassen in het bloed van het Lam.

Hij Die op de troon zit, heeft Zijn gerechtigheid geopenbaard in het Evangelie van Christus, uit geloof tot geloof. Daarom zal ieder die uit het geloof rechtvaardig is, leven! Hij kan niet omkomen, welke machten van de hel zich ook tegen hem keren. Hij Die in de hemel woont, beschut en bewaart ieder die gelooft, bij deze gerechtigheid. De gerechtigheid die uit Hem is, is de vastheid van Zijn troon, en in deze gerechtigheid zullen allen die geloven met Hem eeuwig leven. Wat zich tegen deze gerechtigheid verheft, moet tenietgedaan worden.

Daarom wens ik u van de Heere toe, dat u dit hele jaar en al de jaren van uw kortstondig leven in gedachtenis houdt, dat er Eén op de troon zit. De toegang tot Zijn troon is nacht en dag open, in het bloed van Christus. In dit bloed is de toegang eeuwig vers en levend. Van Hem Die op de troon zit, gaan genade en waarheid uit. Hij Die op de troon zit, heet Vader; Hij is de God en Vader van onze Heere Jezus Christus. Daarom wil Hij ook – zoals de Heidelberger zegt – onze God en genadige Vader zijn, ons door Zijn Heilige Geest van het eeuwige leven verzekeren en ons van harte gewillig en bereid maken, om voor Hem te leven.

Mag dit toch steeds in onze gedachten blijven, wat wij uit het Evangelie van Jezus Christus tot onze troost hebben vernomen, dat deze troon voor ons open staat, en dat voor al onze geestelij-

ke en lichamelijke behoeften. Ook al staat ons dan veel in de weg, zodra wij weer weten dat er Eén op de troon zit, Wiens Naam is 'Heere der heerscharen', 'Vader' en 'Grote Ontfermer', dan zien wij aanstonds zonde, dood, nood, wereld en hel in de afgrond, zeer diep onder onze voeten, en wij loven Zijn heerschappij. Dan loven wij dat Zijn heerschappij er één is van genade en trouw, zoals wij het ook in ons gebed uitspreken: *'Van U is het Koninkrijk, en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid'*.

Als in onze gedachten blijft, dat er Eén op de troon zit, Die rechtvaardig is en goed, barmhartig en getrouw, groot van lankmoedigheid en graag vergevende, dan mag er gebeuren wat er gebeurt, maar dan zullen wij vanwege onze grote nood niet nalaten ons tot Hem te begeven. Dan zullen wij tot Zijn troon vluchten, al zou het als een Esther zijn met een *'Kom ik om, dan kom ik om'*. Dan zullen wij ervaren, dat we in Zijn ogen genade vinden, zodat we zullen betuigen: de Koning zit op Zijn troon, en Hij heeft de gouden scepter, die in Zijn hand is, tot mij uitgestrekt en heeft tot mij gezegd: Wat is uw bede? Wat is uw verzoek? Het zal u alles gegeven worden! Moge het voor u een staf in uw hand zijn, gedurende dit hele jaar: *Hij zit op de troon*.

2. Omdat u als antwoord op ons gebed vernomen hebt: *'Hij zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw'*, daarom is het de wens van mijn hart tot u, dat u gedurende het hele jaar van de Heere mag ondervinden en geloven, dat Hij ook woord houdt. Wat Hij toen met een hoorbare stem tegen Johannes zei, zijn woorden met een eeuwig werkende kracht voor Zijn gemeente. Dit 'Hij zeide' is een gebod ten leven, dat steeds weer nieuw is en aan heel de oude toestand van ongerechtigheid een einde maakt. Daarom wens ik, dat dit gebod ten leven vanaf de aanvang en gedurende de voortgang altijd maar zó in uw harten mag leven, dat alle droefenis steeds van u weggenomen wordt.

'Hij zeide: Zie Ik maak alle dingen nieuw'. De gemeente van alle tijden en ook ieder in het bijzonder die met al het oude moet rondslepen en reikhalzend naar verlossing uitzielt, mag ervaren dat dit woord de waarheid is. Hij, Die op de troon zit, is almachtig; als Hij spreekt, is het er, en als Hij gebiedt, staat het er.

Moge door de Heilige Geest het woord 'Hij zeide' in u leven. Dan zult u rust hebben bij dit woord, zodat dit alléén geldt in uw hart, en niet wat duivel, wereld, nood en dood daartegen willen inbrengen. Dit woord van God is machtiger dan alle tegenstand. Wat ook de duistere machten, het ongeloof en het bevreesde hart daartegen mogen inbrengen, wij kunnen op dit 'Hij zeide' vertrouwen, want dit woord overtreft alles. Voor dit 'Hij zeide' moeten alle beschuldigingen van het geweten zwijgen. Dan moet elke aanklacht waarmee de satan ons wil aanklagen, zwijgen evenals iedere tegenwerping, die uit het gevoel van onze ellende voortspruit.

Zijn woord 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' opent ons de ogen, zodat wij afzien van alle dingen waartussen wij ons bevinden, die geheel en al bedorven en verloren zijn. Dan zien we alleen op Gods hand, op het wonderwerk van Zijn vingers. Als het werkelijk zo is dat wij op Zijn woord acht geven, dan zien wij direct, hoe Hij werkelijk alle dingen voor onze voeten nieuw maakt. Zoals het oude jaar met alles wat daarin gebeurde, voorbij is en Hij ons een nieuw jaar gegeven heeft, zo heeft Hij ons ook een nieuwe hemel en een nieuwe aarde gegeven, en maakt Hij voor onze voeten deze hemel en deze aarde telkens nieuw.

Steeds hebben wij allerlei oude dingen die wij voor de dag halen, oude bedenkingen, het oude ongeloof, de oude zorgen en moeiten, het oude verharde hart, oude dwaasheid, oude dwalingen, oude zonden en overtredingen. Ja, wij voelen ons menigmaal in het oude bestaan van Adam weer zó ingedompeld dat wij volstrekt niet kunnen zien, dat Hij voor ons wat nieuws heeft geschapen, en dat Hij ook ons heeft vernieuwd tot het evenbeeld van Christus. Daardoor kan het duizendmaal gebeuren, dat wij verblind door allerlei noden luisteren naar het ongeloof, dat ons zegt: dat de Heere alles nieuw gemaakt heeft en alles nieuw maakt, geldt niet voor u.

Dan mag u echter steeds de toevlucht nemen tot dit woord en er uw betrouwen op stellen, zodat het voortdurend in uw hart mag klinken: ‘Zie, Ik maak alle dingen nieuw.’ Wie nu voelt dat hij het oude paradijs heeft verloren, laat hij een nieuw mogen krijgen. Wie voelt, dat hij met zijn oude ongerechtigheid ten verderve gaat, laat hij een nieuwe gerechtigheid mogen krijgen. Wie merkt dat de oude mens hem weer boven het hoofd gegroeid is, laat hij mogen zien dat hij tot een nieuwe mens is geschapen. Wie ervaart dat de oude zonden hem neerdrukken zodat hij het in die oude toestand niet kan uithouden, laat hij een nieuw geloof mogen verkrijgen.

De schepping van Gods genade gaat voorwaarts en voert nieuw licht met zich mee, nieuwe kennis, nieuwe kracht, nieuwe moed, nieuw geloof, nieuwe genade, vernieuwde vrede, en nieuwe vergeving van zonden. Onophoudelijk neemt God het oude, al wat wij bedorven hebben, van ons af. Hij maakt alles nieuw, zodat zelfs de uiterlijke voorwerpen, die wij jaren lang gezien hebben, ons als nieuw voorkomen door de vernieuwing waarmee de Heere vernieuwt. Wie heel zijn goede weg bedorven en verloren heeft, laat hij de kracht van deze woorden mogen ondervinden: ‘Zie, Ik maak alle dingen nieuw’. Laat dat ook mogen gelden voor hem die weer in allerlei oude nood geraakt. Laat ook hij ze mogen vernemen, die voelt dat hij in de oude toestand van verderf verkeert en daarom met alle worstelingen tot God smeekt of ook hij Gods nieuwe schepping met zijn ogen mag zien en daarin opgenomen mag worden. Laat zo dit hele jaar door dit woord voor u een staf in de hand mogen zijn: ‘Zie, Ik maak alle dingen nieuw.’

3. Omdat u als antwoord op ons gebed hebt vernomen: ‘*Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw*’, daarom wens ik u van de Heere van harte toe, dat deze woorden gedurende het hele jaar door de Heilige Geest bij u levend gehouden mogen worden.

De Almachtige geve het u, deze woorden met het vlammend schrift van het geloof te schrijven: ‘Deze woorden zijn waarachtig en getrouw.’ Want deze waarheid, dat de Heere voortdurend alle dingen nieuw maakt, ligt voortdurend bloot voor de aanvallen van alle machten van aanvechting en bestrijding. Zou het werkelijk waar zijn: ‘Hier is een paradijs, en ik heb de macht ontvangen van de Boom des levens te eten, en zal eeuwig leven’, terwijl men niets dan een woestijn voor ogen heeft? Zou het een standvastig, oprecht en betrouwbaar woord zijn: ‘Hoevel geheel verloren, toch nieuw geboren’? Zou het waar zou zijn: ‘De genade wil zich openbaren en heeft zich geopenbaard in de diepste diepte van mijn verlorenheid’? Daarover raakt men dikwijls in de verschrikkelijkste aanvechting. Iemand zegt: ‘Al mijn oude zonden zijn weg, en ik heb eeuwige, nieuwe genade gevonden.’ Maar zou het werkelijk waar en betrouwbaar zijn? Iemand zegt: ‘Hoewel de nood nog zo hoog kan stijgen, hoewel alle waterstromen op mij aankomen, toch zal de nood mij niet verslinden, toch zullen de waterstromen niet tot mij naderen. Wereld, duivel, dood en nood mogen alles voor mij afbreken, toch zal God voor mij wat nieuws bouwen, een eeuwige woning van verlossing en van gerechtigheid, want ik vrees Hem en heb Zijn Naam lief.’ Zouden deze woorden werkelijk waar en betrouwbaar zijn? Ach, hierover wordt een mens zo vele malen zwaar bestreden! Wat naar Gods bevel echter geschreven staat, dat blijft geschreven en zal geschreven blijven, voor de wereld tot een oordeel, voor de aangevochtenen tot een troost.

‘Deze woorden zijn waarachtig en getrouw!’ Al mag het nog zo lang duren, waardoor het lijkt alsof God hem geen antwoord wil waardig keuren. Maar een arm zondaar die tot zijn God en Schepper roept, zal toch ervaren: God maakt tenslotte door de schepping van Zijn genade alles voor hem nieuw, zodat al het oude van hem weggenomen zal zijn. Hij die vernieuwd werd, maar weer in zijn oude doen is geraakt en dan toch bij de oude getrouwe God aanhoudt, zal het ondervinden, dat God voor hem iets nieuws zal scheppen, en dat alle oude banden en strikken voor hem zullen verscheurd worden als vlas. Heel de wereld en heel de hel mogen er samen op uit zijn hem in zo'n nood te brengen, dat er geen raad en geen redding meer mogelijk is, maar toch zal hij ondervinden, dat God wat nieuws zal maken, zodat hij zal jubelen in zijn God, Die

wonderen doet. Want die God Die de hemel en de aarde geschapen heeft, Die duivel, zonde, dood en nood, droefenis, angst en lijden in het graf en in de hel werpt, doet degenen die Hem verwachten, opvaren met vleugels als van een arend.

‘Deze woorden zijn waarachtig en getrouw!’ Jezus de Christus is een in het vlees Gekomene. Hij is in de wereld gekomen om zondaren zalig te maken. De genade verheerlijkt zich in de afgrond van de verlorenheid; ze verheerlijkt zich daar, waar niets is dan zonde. Wie zich aan de genade van Jezus Christus houdt, al is hij in de grond nog zo arm en machteloos, die zal juist alles kunnen, en rijker zijn dan een aardse koning. Wie gelooft, behoeft niets meer te hebben dan het geloof. In het geloof heeft hij God, bezit hij de hemel, heeft hij gerechtigheid, heiligheid, en een eeuwig leven in grote vrede.

Laat daarom de toereikendheid van de genade gedurende het hele jaar als een pen in uw hand zijn. Ook al zou de duivel aan uw arm hangen, dan kunt u daarmee toch vrijmoedig met de hand des geloofs neerschrijven: ‘Ik ben des Heeren’, en: ‘Deze woorden zijn waarachtig en getrouw’.

4. Omdat u als antwoord op ons gebed hebt vernomen: ‘*Het is geschied: Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde*’, daarom wens ik u van de Heere uit de volheid van mijn hart toe, dat u het geloven en ondervinden mag wat de Heere in Zijn woord zegt: Het is geschied, alle dingen zijn nieuw gemaakt. Geschied is het in de Raad Gods. Gereed staat voor ons de gehele zaligheid op aarde en in de hemel. Jezus Christus, onze Heere, riep het uit aan het kruishout: ‘Het is volbracht!’ Hij gaf Zich daarna in de dood over en wierp Zich in de hel neer, toen Hij de geest gaf. Zo heeft Hij voor allen die op verlossing hopen, de dood gedood en het rijk van de hel voor eeuwig in puin gelegd.

Daarom blijft dit woord ‘*Het is geschied*’ een woord van Gods macht ten leven, voor de gemeente en voor ieder in het bijzonder, die het om de zaligheid van zijn ziel te doen is. Zonde, nood, lijden en dood, angst en verdrukking mogen ons als bedolven hebben, de vijanden van onze ziel die niet willen dat wij van genade leven, mogen het schijnbaar van ons hebben gewonnen, maar dit woord ‘*Het is geschied*’ behoudt zijn kracht en geldigheid. De wereld is met al haar woeden en razen terneer geworpen, en haar macht is verdwenen. De zonde ontleent haar macht aan een wet, dat is waar, maar er is geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die alleen maar geloven (Rom. 8:1). Ook al mogen de bewegingen van het vlees zich doen gevoelen, het geloof heeft ze gedood en doodt ze nog!

‘*Het is geschied*’. Gods Raad tot onze zaligheid is van alle zijden wél gegrondvest. Niemand en niets kan iets inbrengen tegen hem die alléén gelooft ‘*Het is geschied*’. In het vlees van Christus is de zonde veroordeeld; aan dat vlees heeft de wet zich dood gewerkt en heeft zij haar vloek moeten horen vervloeken. Aan het vlees van Christus zijn de bewegingen van het vlees teniet gemaakt, is de dood gedood, en heeft de hel haar proces verloren. Hij heeft over de wereld de zege weggedragen. Daarom zal de wereld er tevergeefs op uit zijn, de loop van Zijn woord te stuiten. Al moeten de Zijnen ook de onderste weg gaan en al gaat het met hen als door het graf heen, hun geloof is de overwinning, waarmee zij de wereld overwinnen.

‘*Het is geschied*’. Gods Raad staat vast: al wie niet mee wil, is verdoemd, en het zal hem niet gelukken, welk instrument hij ook meebrengt voor zijn werk. Wie hiermee instemt, is gered, verlost voor eeuwig en altijd. Zo heeft God het gewild.

‘*Het is geschied*’. De Wet is weer opgericht, de zonde is uit het midden weggedaan; de verloren en arme zondaar staat voor God in gerechtigheid, want de eeuwige gerechtigheid is aangebracht. God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest. God is weer tot God gemaakt. Het verlorene, dat Hij heeft willen verlossen en Zich heeft willen doen overblijven tot roem van Zijn genade, dat heeft Hij al binnen, al bij Zich, hoewel het nog als vreemdeling in dit jammerdal verkeert. Hij is de Alfa is geweest, het Begin, omdat Hij het Zich in de eeuwig-

heid heeft voorgenomen: 'Dit volk wil Ik Mij formeren, het zal Mijn lof verkondigen. In Mij zal het gerechtigheid en sterkte hebben; uit Mij zal zijn vrucht zijn. In Mij en met Mij zal het een koninklijk leven hebben; met Mij zal het op Mijn troon zitten en eeuwig, eeuwig Mijn zaligheid genieten, hoog verheven boven zonde, wereld, dood en hel.'

Zo is Hij ook de Omega, het Einde. Hij Die het begonnen heeft, Die het werk van onze zaligheid in zijn eeuwige genade ter hand heeft genomen, zet ook de kroon op Zijn werk. Hij laat niet varen het werk van Zijn handen, Hij laat het niet halverwege steken. Daarmee geeft Hij Zijn gemeente moed en vertrouwen, want Hij stelt er voor Zichzelf een eer in dit werk, hoewel het van alle kanten wordt bestreden en alles eropuit is het te verderven, ongerept door alles heen te voeren en te redden. Zo zal het voor eeuwig voor Zijn aangezicht staan als een vat van Zijn eer, waaraan Hij al Zijn goedertierenheid zo genadig ten koste heeft willen leggen.

Laat voor u allen het hele jaar door dit uw toevlucht zijn, voor u die anders met David zou willen uitroepen: 'Ik zal nog één der dagen omkomen.' Laat dit voor u allen uw toevlucht zijn, voor u die graag zou willen dóórbreken, maar voor wie alles in de weg staat, en voor u allen die zegt: Al deze dingen zijn tegen mij. Het is werkelijk waar: 'Het is geschied, Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde'.

5. Omdat u als antwoord op ons gebed hebt vernomen: *'Ik zal de dorstigen geven uit de Fontein van het water des levens om niet'*, daarom is de wens van mijn hart voor u allen, mijn geliefden, dat u het hele jaar door ondervinden en geloven mag, dat de Heere dit ook doet.

Werp daarom gerust al het geld uit uw voorraadzak weg, waarvan u anders zou mogen denken: het is toch goed geld. Voor het natuurlijke leven, voor de behoeften van het lichaam moet men altijd geld hebben. Maar ook daarvoor zal Hij raad weten, Die gezegd heeft dat geen musje door Hem vergeten wordt, en dat Hij voor de verlaten jonge raven zorgt. Een door Christus' bloed gekochte is immers een koning, en daarom zal zijn hemelse Vader ook wel koninklijk voor hem zorgen. Maar om genade te krijgen mag u het hele jaar door geen enkele penning uitgeven. Werp daarom alle werk ver van u weg, alle vroomheid, alle deugd, waarop de mens in zijn eiegerechtigheid zo graag vertrouwt.

Het water des levens is de Heilige Geest en Zijn vrucht is: vrede, blijdschap, gerechtigheid. De Fontein is Christus. Uit Christus, in Wie een volheid van de Geest en van Diens vrucht is, wil God u van Zijn Heilige Geest en Diens vrucht geven.

Hij zegt, *dat Hij u dat wil geven*. Daarin ziet u Zijn liefde, Zijn grote bereidwilligheid, Zijn milddadigheid. Geven wil Hij, want zo kennen wij God in het aangezicht van Christus, dat Hij leeft van geven. Hij zou Zich niet volzalig gevoelen, als Hij niet kon geven. Hij wil echter alles geven, wat Hij maar geven kan, en Hij wil er van ons niets voor hebben, ook geen enkele penning. Daarom, dórst in dit jaar! O, dat er velen mogen zijn die dorsten naar het water des levens, naar gerechtigheid, naar de Heilige Geest, naar vrede, naar blijdschap in God, naar het leven in God! Laat u toch niet terughouden, omdat u niets hebt. Laat u ook niet afhouden door de tegenwerping: 'Ach, ik heb geen oprechte dorst.' Nee, tot de Fontein gegaan, juist omdat u arm en leeg bent, juist omdat u niets hebt!

Om niet wil Hij geven, de God van alle genade. Neem daarom om niet en drink zó dat u dronken wordt en vol wordt van de rijke goederen van Zijn huis, Psalm 36:9. Hier mag men niet zeggen: 'Ik heb te grote, te vele, te zware zonden. Ik ben dood, ik heb niets om mee te putten; ik kan Hem niets teruggeven. Ach, ik ben de ondankbaarste van alle schepselen, ik bederf het dag aan dag opnieuw. Mijn berouw deugt niet, mijn bekering deugt niet, mijn tranen niet, mijn hele hart niet. Wat moet ik mee brengen?' U hebt niets te brengen. U hebt dorst naar genade, naar vergeving, naar gerechtigheid, naar vrede. Christus heeft een eeuwige volheid; uit deze volheid wil God het u geven. Tot die volheid gegaan, ja u mét al de dorstigen. Hij zal het geven, het water des levens uit de Fontein van het heil.

Weg met alle voorwaarden, Hij geeft dit water *om niet*. Wie het meest dit water nodig heeft, heeft er het eerst recht op. Dat recht krijgt hij van God, een genadige Vader, uit eeuwige liefde, uit hartelijk erbarmen.

Laat ieder van u dan zó het hele jaar door tot deze Fontein gaan, juist wanneer hij niets heeft. Hij Die geven zal, verlangt niets van ons, en Hij verwijt niets.

6. Omdat u als antwoord op ons gebed hebt vernomen: *'Die overwint, zal alles beërven, en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn'*, daarom wens ik u en ook mezelf van de Heere voor dit jaar, dat wij in geen enkel opzicht de moed verliezen. God de Heere weet immers wel welke machten tegen ons zijn. Daarom geeft Hij ons ook zo'n liefelijke belofte. De overwinning wordt niet zo gemakkelijk behaald. Wereld, duivel, zonde en dood, en bovendien allerlei lichamelijke noden en zorgen in dit leven kunnen het een mens bang genoeg maken. Daardoor bezwijken wij innerlijk menigmaal en denken: er komt niets van terecht, ik kom nog om, ik ben reddeloos verloren, God hoort mijn gebed niet meer, Hij is doof voor mijn stem, Hij heeft Zijn oren toegestopt, Hij heeft mij verlaten, Hij bezoekt mij om mijn oude zonden. Want kijk eens wat een machtig leger tegen mij is opgetrokken en mij omringt. Zij zullen mij levend verslinden!

Zo rukken ze aan met al hun macht. Wereld, zonde en nood hebben ons met al hun geweld op de grond geworpen, de voet op onze nek gezet, en nu roepen ze: 'Waar is nu uw God, uw vaste burcht, waarvan u zo hoog hebt geroemd en gezongen? Laat Hij u nu helpen als Hij welgevallen in u heeft!' De handen en voeten zijn doorgraven, de tong kleeft aan het gehemelte, en daar ligt Gods held in het stof van de dood. Alle macht, list en woede van de hel triomferen over hem. Zou hier nog een overwinning mogelijk zijn?

Mijn geliefden! Wij winnen de slag juist dan, wanneer die verloren is, want Hij Die gezegd heeft: *'Het is geschied'*, heeft de slag al gewonnen. Hoe overwinnen wij echter? Met een schreeuw uit de diepte tot de God van ons leven: 'In ons is geen kracht, maar onze ogen zijn op U. Laat mij leven, dat ik U love; laat Uw rechterhand mij helpen'. De overwinning is daar, waar men de overwinning niet opgeeft, al is ook alles verloren. De overwinning is daar, waar men gelooft – ook al weet hij zich geheel en al omgekomen – nochtans gelooft, alleen gelooft, en God vasthoudt aan Zijn woord.

God wil het geloof om ons des te meer te verrassen met de heerlijkheid van Zijn overwinning. Wat wij menen niet te mogen doen, juist vanwege ons verderf, namelijk geloven, juist dát is het wat God wil én wat Hij geeft. Daarom in het geloof volhard, door al het tegenstrijdige heen! Juist dan, wanneer alles verloren schijnt en wij nochtans geloven, gaat de belofte in vervulling! Dan ondervinden wij het dat wij alles verkrijgen, zoals Hij immers ook gezegd heeft: *'Die zal alles beërven'*. Met andere woorden gezegd betekent dit: Die zal Mijn erfgenaam en een mede-erfgenaam van Christus zijn. God zegt niet: hij krijgt de helft van Mijn Koninkrijk, maar: *hij beërft alles*.

Juist hieraan zien wij wat een welgevallen God in het geloof heeft, dat Hij ons de erfenis doet ontvangen van alle dingen, van alle heerschappij en heerlijkheid die God heeft, als wij erin volharden níet met werken om te gaan, maar te geloven. Dan kunnen wij ons toch getroost weten als het ons hier soms wat moeilijk valt. Dan gaan we toch vooruit met dit 'nochtans'! Duivel en wereld, nood en dood kunnen ons niets ontnemen. Aan het einde verkrijgen wij alles. Het gaat juist door zúlke wegen, waarin wij hier niets hebben.

Wat maakt het uit of wij hier een korte tijd arm zijn! Spreek het uit en belijd het: 'Ik ben rijk.' O aangevochten mens, ons wachten eeuwige schatten! God zal Zich over ons niet schamen, al zou de duivel tot Hem zeggen: 'Schaamt U Zich als God niet voor zulke ellendigen, die als God

wilden zijn?' O, God wil voor u een God zijn, voor u die, wat er ook mag gebeuren, toch niet moe wordt te bidden: 'Verlos mij van bloedschulden, o God, Gij God mijns heils!' God wil voor u een God zijn, zodat u een overvloed en volheid van macht en heerlijkheid zult hebben. Als de duivel in de hemel zou willen komen en zeggen: 'Deze is voor mij', dan zal God zeggen: 'Die zult u toch hier laten, juist die is Mij een zoon, want hij heeft Mijn wil gedaan en alle gerechtigheid vervuld; hij heeft het geloof bewaard'.

Moge zo dan gedurende dit hele jaar deze liefelijke belofte u tot een zoon en schild zijn, om u te beschermen en te bedekken! Het mag dan gaan zoals het gaat, mijn Christus laat ik niet los; ik moet doorbreken! Ik moet van onder iedere grafsteen vandaan! En al lig ik ook onder de grafzerk, nochtans ben ik bij Mijn God.

Geef dit geloof niet prijs: ik verkrijg, ik beërf alles. Nog een korte, een heel korte tijd, dan breekt het eeuwige jaar aan. God is mijn God, en ik ben Zijn kind. Dat wil Hij voor de arme zondaar zijn, en dat moet de arme zondaar voor Hem zijn. Wat dood, zonde en wereld, duivel en hel daartegen ook inbrengen, ik schrijf het met mijn hand: '*Gij zijt waarachtig, o mijn God en Heiland, u alleen zijt heilig en genadig*'.

7. Mijn geliefden, u hebt Gods antwoord op ons gebed.

Ik heb nog een laatste wens, en wel deze: houd voor mij aan in het gebed, opdat het Woord zijn loop mag hebben, vrij en ongehinderd. Moge het Woord doorbreken zoals een stroom door elke tegenstand heen breekt, opdat ik in de kracht van mijn God voor u ook dit jaar een medewerker van uw blijdschap mag blijven als *een getrouw uitdeler van de verborgenheden Gods in de gemeente, een getrouw arbeider in de wijngaard van de Heere*.

AMEN